

Til fru Louise Frevert skal jeg sige, at jeg takker for opbakningen også til indsatsen mod handel med kvinder, og jeg er enig i, at det er skrækeligt at høre de eksempler, der er, på, at man bare sådan kan købe en ung kvinde. Det er så forfærdeligt.

Det er derfor, vi fra Danmarks side satser massivt på et internationalt samarbejde på det her område med de nordiske lande, de baltiske lande, men især også i EU-sammenhæng. For når vi samarbejder om det, så kan vi gøre en markant bedre indsats end den, vi hver især kan klare. Så der er det altså netop vigtigt med det grænseoverskridende arbejde. Jeg kan ikke nærmere beskrive indsatsen i de østeuropæiske lande, det har jeg simpelt hen ikke umiddelbart kendskab til.

Så må jeg sige til fru Lone Dybkjær, at jeg var meget overrasket over de negative toner i forbindelse med det at arbejde i den sociale sektor, det at tage sig af pleje- og omsorgsopgaver.

Jeg deler ikke synspunktet. Jeg synes, der bliver gjort en meget, meget flot indsats af rigtig mange medarbejdere på pleje- og omsorgsområdet, men jeg er enig i, at vi skal have fokus på imaget i den sektor og på, hvordan vi med tiltag kan understøtte, at det er et attraktivt sted at arbejde. Og det handler jo bl.a. om sådan noget som at have fokus på de uddannelsesmuligheder, man giver unge mennesker på det område, hvor jeg er vidende om, at der faktisk er mange gode tiltag rundt omkring, men det handler også om sådan noget som f.eks. at sørge for at gøre brug af digitaliseringsmulighederne på området.

Kl. 20.00

Jeg har jo opfordret kommunerne til at sørge for at investere i ny teknologi, og f.eks. de håndholdte computere, som man tager med ud, når man skal løse hjemmeplejeopgaver, er noget af det, der er udfordrende og spændende for et område, der ellers ikke har haft så meget berøring med teknologi.

Jeg var glad for fru Lone Dybkjærs bemærkninger om, at der ikke rigtig er noget at komme efter – og dog, for fru Lone Dybkjær havde et par kommentarer. Men det er faktisk godt gennemskuet af fru Lone Dybkjær, at når alle de forskellige tiltag er kommet ind i nogle temaer, er det netop for at opfordre til, at man omhyggeligt læser perspektiv- og handlingsplanen igennem, som jeg jo også kan forstå at fru Lone Dybkjær har gjort.

Jeg synes, det er vigtigere at have fokus på, om der kommer en forbedring, som fru Lone Dybkjær spurgte til, og at vi går ind og følger op. Sker der rent faktisk noget på området? Er der flere fædre, der holder barselorlov og en længere barselorlov? Sker der noget i forhold til kvinders valg af uddannelser på typiske mandeområder og omvendt mænds valg på kvindeområder? Får vi flere kvindelige forskere osv.?

Men der, hvor man skal opsætte måltal, er jo først og fremmest på de forskellige områder, hvor man arbejder med det. Det er i institutionerne, på universiteterne, i virksomhederne, i brancherne, at man skal fastsætte nogle realistiske mål, som også kan opnås.

Så vil jeg om lige muligheder i år 2007 citere fra perspektiv- og handlingsplanen:

»2007 bliver europæisk år for lige muligheder for alle. Forberedelserne er allerede gået i gang i Danmark. Der skal nemlig være god tid til dialog med de mange forskellige parter og organisationer, som har noget at bidrage med.«

Det er formuleret på den måde, fordi der er politisk enighed i EU om, at vi satser på 2007 som et europæisk år for lige muligheder, men finansieringen, altså det økonomiske, er ikke på plads endnu og afventer en vedtagelse.

Når jeg skriver, at forberedelserne er gået i gang i Danmark, er det bl.a. det, som jeg har orienteret både Europaudvalget og Det Politisk-Økonomiske Udvalg om, nemlig at vi har kigget på: Hvor skal arbejdet implementeres? Hvor er det bedst at have hovedkontoret for det arbejde, der skal foregå i 2007? Ellers står jeg fuldstændig ved, at vi løbende skal have drøftelser med bl.a. ordførerne på ligestillingsområdet om, hvad det er for nogle aktiviteter, der skal sættes i værk i 2007.

Så vil jeg blot sige til fru Anne Grete Holmsgaard, for jeg tror, at meget af det er dækket ind, at jeg mener, at vi på ligestillingsområdet bliver nødt til at erkende, at nogle gange kræves der mere end lovgivning. Der kræves holdningsbearbejdning, så der skal gives plads til, at man får arbejdet med det ude omkring for at nå de ting, vi gerne vil på ligestillingsområdet.

Et af eksemplerne på det er jo, at vi netop i år kan fejre 30-året for indførelse af ligelønsloven, men må konstatere, at der stadig væk er problemer med at få loven overholdt. Det kræver så f.eks. noget statistik at arbejde med og noget vejledning om, hvordan man sikrer, at der rent faktisk så også i praksis kommer ligeløn på området. Sådan kan der gives flere eksempler på, at